

Voorzitter : de heer K.J.W. de Jong
Secretaris : de heer R. Storm
Verslag : mw. Van der Aart (DemiSec)

Aanwezig: de dames Van Ballegooij, Bink, Bout-Wijngaards, Kraneveldt en Van der Meer en de heren Bauer, Bos, Haak, Hut, Van Rump, Schotel, Snels, Van der Snoek, Van Steenis, Velner, De Vogel, Weekenstroo en Weening

Insprekers:

Mevrouw Langendonk-Reekers
De heer Tinga
Mevrouw De Vreede
De heer Van der Plas
De heer Barendse
De heer Nieuwenhuijse

De **voorzitter**: We gaan verder. Ik heropen de vergadering. We hebben een nieuw onderwerp, namelijk de hoorzitting raadsvoorstel Vaststelling bestemmingsplan 2^e partiële herziening Palenstein, winkelcentrum Croesinckplein en omstreken. Dit is een hoorzitting. Over dit bestemmingsplan zijn zienswijzen ingediend. 133 om exact te zijn. Van zes personen hebben we begrepen dat ze hier aanwezig zijn om hun zienswijze mondeling voor de commissie Stad te toelichten. Ik wil u daarvoor van harte welkom heten. Er is ook een volgorde bepaald waarbij de eerste twee insprekers een verhaal hebben en dan nummer 3, 4, 5 en 6, ik zeg het even oneerbiedig, maar die hebben een gezamenlijk verhaal als ik het goed heb begrepen. Ze willen graag in die volgorde hun verhaal kunnen vertellen. Nu is het zo dat wij iedere spreker vijf minuten de gelegenheid geven en dan de commissie de gelegenheid geven om vragen te stellen. Ik moet straks heel even kijken hoe het in de praktijk uitwijst en of het handig is met 3, 4, 5 en 6. We moeten het met zijn allen even bekijken. Dat geef ik u even mee. U krijgt dus ieder vijf minuten. U bent hier tijdens dit agendapunt. Ik denk dat we met elkaar nog wel even in gesprek zijn. Na afloop schorsen wij weer twee minuten, zoals we net ook hebben gedaan. U kunt dan de zaal weer rustig verlaten. Wellicht vindt er nog een wethouderswissel of een andere wissel in de commissie plaats. Dat gezegd hebbende zijn we er klaar voor. Ik vraag mevrouw Langendonk-Reekers als eerste haar bijdrage te leveren. Het mag achter deze kathedraal. U krijgt vijf minuten de gelegenheid, blijft u na afloop nog heel even staan. Het kan zijn dat er mensen zijn met vragen, maar dat merken we vanzelf. Aan u het woord.

Mevrouw **Langendonk**: Dank u wel. Geacht college, ik heb hier een spiekbrieftje want anders wordt mijn verhaal niet duidelijk. Het gaat over de vernieuwing van een deel van Palenstein. Dat mag niet ten koste gaan van een deel van Palenstein dat grenst aan de Ooslaan en de Van Diestlaan. De bewoners van dat deel van Palenstein mogen niet de dupe worden van het forensisch verkeer uit het vernieuwde deel van Palenstein terwijl er goede alternatieven zijn. De problemen zijn ontstaan door fouten van ambtenaren van de gemeente Zoetermeer. Ondernemers, bouwers en eigenaren van grond verdienen extra geld door de uitbreiding van de Tuyn van Palensteyn. De problemen die daardoor zijn ontstaan wil de gemeente Zoetermeer oplossen door de bewoners van het deel van Palenstein dat grenst aan de Ooslaan en de Van Diestlaan te belasten met extra verkeer en door geen autoroute naar de rondweg aan te leggen voor de toekomstige bewoners, kopers of huurders van woningen in de Tuyn van Palensteyn. Stelt u zich eens voor dat u van de Tuyn van Palensteyn via de Ooslaan naar Rotterdam, Den Haag, Leiden of Utrecht moet rijden. Via wegversmallingen,

rotondes, zebrapaden, stoplichten enzovoort. Deze problemen zijn ontstaan door fouten van medewerkers van de gemeente Zoetermeer. Ondernemers, bouwers, eigenaren van grond maken winst. De bewoners van het deel van Palenstein grenzend aan de Osylaan en de Van Diestlaan en de bewoners van de Tuyn van Palensteyn zijn de slachtoffers. De stedenbouwkundigen van Zoetermeer en de bouwers, aannemers die zijn betrokken bij de vernieuwing van een deel van Palenstein moeten een oplossing zoeken binnen het stedenbouwkundige plan van het deel van Palenstein dat wordt vernieuwd. De stedenbouwkundigen en andere ambtenaren misschien, zijn verantwoordelijk voor het probleem. Ik herhaal: de bewoners van het deel van Palenstein dat grenst aan de Osylaan en de Van Diestlaan mogen niet de dupe worden van fouten van ambtenaren. Het is vreemd dat ik nergens informatie heb kunnen vinden waarin de wegen voor auto's in het nieuwe deel van Palenstein zijn gepland. Ik heb digitaal wel veel informatie gevonden over groen en over wandel- en fietspaden. Veel artist impressions, maar geen feitelijke informatie over wegen en de loop van de singel. De omgevingsbalie had/heeft wekenlange wachttijden. Mijn schriftelijk verzoek om informatie over het wegenplan voor de vernieuwde wijk heeft geen resultaat opgeleverd. 23 augustus 2021 heb ik uiteindelijk een WOB-verzoek ingediend om informatie over het wegenplan te verkrijgen. Ik wacht nog steeds op antwoord. Digitaal heb ik deze informatie niet kunnen vinden. Misschien ligt het aan mij, ik ben 82. Misschien ben ik niet zo erg handig in het digitaal zoeken. Ik vraag me af of de leden van de gemeenteraad van Zoetermeer wel eens hebben gewandeld in het deel van Palenstein dat wordt vernieuwd/is. Heeft u gezien dat er water staat op de plek waar de Tuyn van Palensteyn moet worden gebouwd? Heeft u gezien dat twee rijen eengezinswoningen zijn blijven staan? De bewoners van deze woningen zijn gehoord. Er is rekening met hen gehouden. Ze zijn er zelfs op vooruitgegaan. Heeft u gezien hoe de Du Meelaan is gewijzigd? Het is op dit moment een eenbaansweg. Een deel van de weg is groenstrook. Een ander deel is bedekt met allerlei rommel. Wat is de reden van deze wijziging?

De **voorzitter**: Mevrouw Langendonk, u heeft op de klok nog ongeveer een halve minuut. Mag ik u vragen om tot een afronding te komen?

Mevrouw **Langendonk**: Zeker. Goed. Ik wilde praten over Van Wijngaardenstraat 55 en de christelijke lagere school De Jacobsvlinder. Er is een vergunning verleend aan de Van Wijngaardenstraat 55. Er staat geen naam van een persoon of een bedrijf bij. Er was daar een autoweg in plaats van een voetpad naar de Osylaan. De Osylaan is daar een eenbaansweg geworden door een wegversmalling. Wie van u weet waarom dat is gedaan? Wie wordt er beter van? De bewoners van het deel van Palenstein dat grenst aan de Osylaan en de Van Diestlaan en de bewoners van de Tuyn van Palensteyn mogen niet de dupe worden van fouten van stedenbouwkundigen en ambtenaren van de gemeente Zoetermeer.

De **voorzitter**: Heeft u voor ons nog één laatste zin? Ter afronding?

Mevrouw **Langendonk**: Ja. De stedenbouwkundigen, bouwers en aannemers moeten een oplossing voor het autoverkeer binnen het vernieuwde deel van Palenstein zoeken. Zij zijn verantwoordelijk voor de problemen. Dank u wel voor uw aandacht.

De **voorzitter**: Dank u wel mevrouw Langendonk. Ik kijk even rond of er mensen zijn met vragen voor mevrouw Langendonk. Dat is niet het geval? Ja wel, mijnheer Velner. Gaat uw gang.

De heer **Velner**: Dank u wel voorzitter. Ik zie onder de zienswijze en de reactie van de gemeente dat er wordt gesproken over parkeeralternatieven. Zijn die u aangeboden? Of is u al duidelijk welke alternatieven het zijn?

Mevrouw **Langendonk**: Alternatieven voor parkeerproblemen? Kunt u dat nader toelichten?

De heer **Velner**: Dat kan ik. De wegen zijn vijftig jaar geleden aangelegd in een tijd met veel minder auto's. Dan komt de reactie van de gemeente: waar nodig worden knelpunten opgelost door een parkeeralternatief te realiseren.

Mevrouw **Langendonk**: Neemt u me niet kwalijk, maar ik weet niet waar het vandaan komt. En u kunt geen datum noemen? Is het een brief van mij? Is het een brief die ik ontvangen zou hebben? Ik weet het niet. Ik vind het vervelend, ik zou het graag nader toelichten

De heer **Velner**: Prima. Dan nemen we hem wel mee.

De **voorzitter**: Misschien kunt u nog even contacten om een en ander verduidelijkt te krijgen. Ik kijk even rond. Dit waren de vragen van de commissie. Dan dank ik u vriendelijk mevrouw Langendonk. Dan gaan we verder naar de volgende spreker en dat is de heer Tinga.

De heer **Tinga**: Gemeenteraad, voorzitter, allereerst dank dat we hier mogen staan. Ik wil het als bewoner van het Sandrinapad hebben over het feit dat we teleurgesteld zijn in de plannen van de gemeente omtrent de bouwplannen vlek G. Dat zijn niet de bouwplannen op zich, het zijn de aanvoerroutes van het overige verkeer van de bewoners, de nieuwe bewoners die daar komen en wat dit allemaal met zich meebrengt. Zoals alle Nederlanders zijn wij bruggenbouwers. Bruggenbouwers zowel in het echt als in de metafoor van met elkaar in gesprek gaan. De gemeente heeft getracht met ons in gesprek te gaan, maar een gesprek moet van twee kanten af komen en niet van joh, ik hoor wat je zegt, maar ik doe er verder niet zoveel mee. Er moet ook inspraak zijn. Inspraak is iets meer dan het kenbaar maken waar de plek van de wikip moet komen of waar een boom komt. Zeventien jaar geleden ben ik na een lange zoektocht waar we zouden gaan wonen in Palenstein komen wonen. U hoort, ik kom uit Den Haag. Dus dat is niet zo ver weg. Wat ons heeft geleid om in Zoetermeer te komen wonen is dat de gemeente gewoon op dat moment perfect was. Zeker qua verkeers- en beleidsplan en kindvriendelijkheid in de wijken. Alle wijken, met name de oudere wijken, Seghwaert, Driemanspolder, Palenstein, nog meer oudere wijken, zijn op een kindvriendelijke en milieuvriendelijke manier gebouwd, minder autoverkeer enzovoort. Dat geldt zeker voor de wijk Palenstein. Onze keuze is erop gevallen om daar te komen wonen zeventien jaar geleden. De autoluwheid die we daar hebben wordt alom geprezen, ook door de mensen die ik als gast mag ontvangen. Soms zijn de wijken wat lastig te vinden, maar als je er eenmaal bent geweest wil je er ook eigenlijk ook niet meer weg. Zo anders is het nu. Als we straks 561 of 582 extra autobewegingen per dag krijgen, dan heb ik het nog niet over de zaterdagavond en de zondagmiddag, als iedereen bij opa en oma op visite gaat of gewoon gezellig bij elkaar over de vloer komt, maar ook als ik gewoon kijk naar al het verkeer dat er nog bijkomt. Toeleveranciers, pakketdiensten, leveranciers, Picnic, Albert Heijn enzovoort. Het is jammer dat we in de gesprekken met een aantal raadsleden niet verder zijn gekomen en dat we inderdaad in de gesprekken maar eenrichtingsverkeer hebben. Ik wil ook heel graag dat u er eens over nadent wat het zou doen als je jonge kinderen hebt in een verjongende wijk. We hebben net mijn voorgangster horen praten, ze is 82 jaar. We hebben er nu ook mensen wonen van drie jaar. Ze kunnen veilig naar school, ze moeten veilig naar school kunnen en dat kan op dit moment. Dat wordt straks een stuk lastiger. Er zijn speelveldjes, voetbalveld en een skatebaan aangelegd en ieder kind moet onbezorgd van en naar school kunnen gaan. Dat wordt straks een stuk lastiger en dat is heel erg jammer. Ik heb nog anderhalve minuut. Ik zal de vijf minuten waarschijnlijk niet helemaal volmaken. Wat ik u vertel is uit het hart gegrepen. Denk eens goed over na wat de gevolgen kunnen zijn als u daar woont met kleine kinderen. Of als u als opa en oma daar woont en uw kleinkinderen komen op visite en kunnen niet meer onbezorgd buiten spelen. Dat kunnen ze nu wel maar niet als er minimaal 582 extra autobewegingen per dag komen. Ik hoop dat u daar zeker naar gaat kijken. Volgende week is er in de wijk een schouw. Ik hoop dat u daar heel veel aandacht aan besteedt. We zullen daar ook proberen met werkzaamheden aanwezig te zijn. We hopen dat u hierin meedenkt en dat de waanzinnige plannen die zijn

voorgelegd door de heer Pronk, en ik wil eigenlijk zeggen met de roversbende, maar dat doe ik niet, bij ons niet helemaal in goede aarde zijn gevallen. Ik dank u wel.

De **voorzitter**: Dank u wel voor deze heldere uiteenzetting. Ik kijk even rond, zijn er vragen? Mevrouw Bout, de heer Haak en de heer Schotel. Mevrouw Bout, aan u als eerste de kans om vragen te stellen.

Mevrouw **Bout**: Dank u wel voor het inspreken. Ik ben wel degelijk gaan kijken en ik heb ook met iemand uit uw straat gesproken. Ik heb veelvuldig e-mailcontact gehad. U zegt dat u het vervelend zou vinden als de kinderen niet meer vrij kunnen spelen. Maar u heeft een vrij brede stoep voor uw huis. Daarna komt er een bosschage en daarna komt het verkeer. En er is inmiddels in de afgelopen maanden besloten dat het stukje straat naar het Van Duvenvoordepad niet zal worden aangelegd. Is er daarmee voor u nog niet voldoende oplossing? Is uw twijfel dus nog niet weggenomen? Dat vind ik sowieso spijtig om te horen. Ik vraag me af hoe dat komt. Waar denkt u dan dat de kinderen nog gevaar lopen?

De heer **Tinga**: Zoals u weet kunnen de kinderen door de hele wijk heen lopen, zonder dat ze een straat hoeven te oversteken. Dat kunnen ze ook bij ons voorlangs, dat is geen probleem. Het probleem is juist de aan- en afvoer van de auto's door de wijk heen. Want niet alleen bij ons voor de deur lopen en spelen kinderen, maar die gaan door de hele wijk. De hele wijk is aan het verjongen. Als ik nu op dit moment een gezin zou moeten stichten, zou ik wel twee keer nadenken om daar te komen wonen met alle verkeersperikelen die er komen. Dan heb ik het nog niet gehad, want dat lukte niet in vijf minuten, over het feit dat als je om 08.00 uur de wijk uit wilt rijden om naar je werk te gaan, je dan de Ooslaan op moet, dat is onmogelijk. Omdat de aansluiting van de Du Meelaan, zoals die vroeger was toen er drie flats stonden, met veel meer bewoners een makkelijke aanvoerroute is waar je niemand lastigvalt. De wegen zijn ooit erop aangelegd en misschien een beetje aan verjonging toe met asfalt. Maar voor de rest zijn de wegen prima en daar hebben we helemaal met niemand iets te maken. Het gaat om de hele wijk.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dat was de vraag van mevrouw Bout. Dan de heer Haak.

De heer **Haak**: Dank u wel voor het inspreken. Ik hoor u toch zeggen dat u niet bent gehoord in de participatie in samenspraak met de gemeente. Kunt u dat verduidelijken? Want het college geeft nogal hoog op dat het het allemaal goed regelt. Uw ervaring is anders begrijp ik.

De **voorzitter**: Mijnheer Tinga.

De heer **Tinga**: Dat er gehoord is jazeker. We hebben een aantal inspraakavonden gehad met een aantal mensen van de gemeenteraad. Maar een inspraak is ook als je van twee kanten gehoord wordt en je verhaal kunnen doen. Dat er ook wordt geluisterd naar de ideeën. En dat het niet is: ik hoor je wel, maar ik zie je niet. We hebben inderdaad gesprekken gehad. Maar het waren gesprekken vanaf één kant. Als er dan gezegd wordt: denk er eens over na over dit of dat kwamen er hele lange verhalen over waarom het eigenlijk niet moet en wat wij vinden was eigenlijk niet belangrijk. De overleggen zijn er geweest maar, zoals ik het al zei, toch wel een beetje eenrichtingsverkeer.

De **voorzitter**: Een vervolgvraag.

De heer **Haak**: Meer een constatering, we horen dit vaker. Dank u wel.

De **voorzitter**: Dan ga ik naar de heer Schotel, gaat uw gang.

De heer **Schotel**: U stelt dat u verwacht dat er een grotere belasting komt vanwege de extra woningen die er komen. Heeft u problemen met die extra woningen of heeft u problemen met de ontsluiting via het Sandrinapad?

De heer **Tinga**: Een goede vraag. Zeker hebben wij geen problemen met de nieuwe woningen, dat hebben we herhaaldelijk aangegeven, ook in de gesprekken. Sterker nog, we juichen het toe. Want een deel van Palenstein wordt op deze manier ontzettend mooi en ontzettend mooi aangekleed. En waarschijnlijk ook een soort van poort van Zoetermeer, met de nieuwe woningen en hoe het er allemaal gaat uitzien. Het grootste probleem is inderdaad de aan- en afvoer van het verkeer. Eigenlijk, zoals mijn voorganger al zei, je moet door smalle wegen heen. Dan kunnen we de wegen aanpassen, de stoepen versmallen en de wegen breder maken en hier en daar een boom weghalen, maar daar lossen we het probleem niet mee op. Het is juist dat ze de lange weg moeten gaan zoeken vanaf de Osylaan om de wijk in te komen. We hebben dan nog twee kanten om de wijk uit te komen, maar daar stroopt het verkeer zich ook op. Daar zijn geen mogelijkheden om daar iets aan te doen. Het grootste probleem is eigenlijk de aan- en afvoer van de hoeveelheid auto's en niet het bouwen van de huizen. De oplossing vanaf de andere kant, vanaf de Du Meelaan, vanaf station Palenstein van het Randstad Railstation, aan die kant, is altijd een toegangsweg geweest toen er nog flats stonden waar 1700 mensen woonden. Er komen er 1400 terug. Die kunnen dan makkelijk daar wel.

De **voorzitter**: Oké, is de vraag helder? Heeft u nog een vervolgvraag mijnheer Schotel? Nee. Dan ga ik naar mevrouw Van der Meer. Ik zag ook mevrouw Bink. Ik kijk nog even rond. Zijn er nog anderen? Nee? Dan ga ik nu naar mevrouw Van der Meer.

Mevrouw **Van der Meer**: Naar aanleiding van de avonden die er zijn geweest met de raadsleden en ook nog een keer buiten hebben wij in ieder geval afgesproken dat wij op het moment dat we de wijziging van het bestemmingsplan gaan behandelen we het ook gaan hebben over de ontsluiting door de straten. Maar als ik u nu hoor is dan de enige oplossing die u met zijn allen weet: het moet over het kanaal heen naar de Du Meelaan, of heeft u ook nog ideeën over hoe het anders door richting de Osylaan kan verlopen?

De **voorzitter**: De heer Tinga.

De heer **Tinga**: Die oplossing heb ik niet. De oplossing in mijn optiek is inderdaad via de Du Meelaan. Ze hebben daar nu een klein bruggetje neergelegd, dat is hoofdzakelijk voor fietsers en voetgangers bedoeld. Voor hetzelfde geld of iets meer kun je daar een brede brug neerleggen waar alles overheen komt. Het verkeer komt al jaren via die kant. Dus eigenlijk is het de simpelste weg zonder dat er één bewoner last heeft van het overige verkeer, om vanaf die kant de nieuwe wijk binnen te komen. Misschien zou je aan de noordzijde, de Ambachtsherenlaan, nog een brug neer kunnen leggen. Wat mij verteld is dat we heel graag die nieuwe wijk met woningen van € 400.000,00 en € 500.000,00 autoluw willen maken, maar dat gaat ten koste van de mensen die er al jaren met plezier wonen.

De **voorzitter**: Dat was uw vraag mevrouw Van der Meer? Prima, dan ga ik naar mevrouw Bink.

Mevrouw **Bink**: Dank u wel voorzitter. Ik hoor de heer Tinga zeggen dat hij diverse alternatieven heeft aangedragen en dat de alternatieven bij de gemeente niet terecht zijn gekomen of althans dat er geen gehoor op kwam. Kunt u buiten de alternatieven die u net noemde aangeven om welke alternatieven het nog meer gaat?

De **voorzitter**: Mijnheer Tinga.

De heer **Tinga**: Zoals eerder besproken, de alternatieven die aangegeven zijn. Er is eigenlijk maar één alternatief om die nieuwe woonwijk binnen te komen en dat is zeker niet door de Van Lodensteinstraat, de Voorhamstraat en het Sandrinapad. Het meest veilige is vanaf de andere kant. In eerdere tekeningen, misschien negen jaar geleden, lag er zelfs aan het Sandrinapad een sloot die werd doorgetrokken vanaf de Ambachtsherenlaan. Die hebben ze verplaatst, nou prima. Dan kunnen er weer huizen worden gebouwd. Ook prima. Daar zijn we helemaal niet op tegen. Maar het heeft er wel mee te maken dat er in ieder geval 581 autobewegingen per dag bij ons door de wijk heen moeten. Er zijn geen andere alternatieven. Een alternatief zou zijn via de Ambachtsherenlaan maar dan ga je de Bootsmastraat weer belasten. Het enige alternatief is gewoon de Du Meelaan. Dat hebben we ook verschillende malen aangegeven.

De **voorzitter**: Oké. Ik constateer dat we het rondje vragen van de commissie hebben gehad. Ik wil u danken voor uw inbreng. Dan gaan we verder want we hebben nog meer insprekers. Dan heb ik als eerste mevrouw De Vreede.

Mevrouw **De Vreede**: Hallo, goedenavond allemaal. Ik heb al een keer eerder ingesproken en dat ga ik straks herhalen in een filmpje. Ik heb, om u mee te nemen naar waar het over gaat, van tevoren een filmpje opgenomen zodat u kunt zien waar we het eigenlijk over hebben. Dan ziet u misschien ook de smalle straten en waarom het niet een geschikte weg is en de Du Meelaan een betere optie zou zijn.

Filmpje – Beste leden van de commissie, mijn naam is Karin de Vreede en ik heb al een keer eerder voor u gesproken, toen vanaf papier. Daarom wilde ik u vandaag meenemen via een video bij ons de wijk in om te laten zien waar onze zienswijze nu eigenlijk over gaat. Het is op dit moment zondagmiddag rond 13.00 uur. Ik ga mijn camera draaien, dan neem ik u stapsgewijs mee door de punten van de zienswijze. Hier is de entree van onze wijk. Zo loopt u onder andere richting onze straat. U ziet gelijk dat het hier ontzettend groen is en dat er mooi bomen staan. Het is fantastisch mooi om te zien. Tegelijkertijd levert het ook het eerste probleem op. Want, zoals u ziet, is ook de hoek daardoor slechter zichtbaar en kunt u niet goed zien welk verkeer u nadert wat uit de hoek vandaan komt. Dit is dan ook de plek waar hier straks de ontsluiting zich gaat vormen. Dat maakt dat wij ons zorgen maken over veiligheid. Ze hebben daarin wel bedacht dat de stoep een stuk zal worden ingekort, zo een 50 cm en dat gaat maken dat de parkeervakken iets opschuiven en daardoor kunnen in ieder geval wel twee auto's elkaar passeren. Want ook dat is op dit moment niet mogelijk. Als we dan verder lopen, ik moet even doorlopen om onder de vijf minuten te blijven, ziet u dat rechts een aantal auto's staat geparkeerd. Daarachter, dat is slecht te zien, komt een weg vandaan waar ook auto's ons tegemoet zouden kunnen komen. Dat zien we alleen niet zo goed want er staan auto's voor. Het tweede onveilige stuk waarbij het al echt meerdere keren bijna is misgegaan en daarom is dit dus ook geen verstandige keuze om het verkeer door de wijk heen te sluizen. Als we links gaan komen we de Van Lodensteinstraat in. Dit is de straat waar ik onder andere zelf ook woon en waarom ik het belangrijk vind om u mee te nemen. Deze straat is op dit moment niet breed genoeg om twee auto's te laten passeren die breder zijn dan de gemiddelde personenauto. Met al het verkeer dat er tegenwoordig is... Daarom heeft de gemeente bedacht dat hier op de stoep er een stuk af moet. Er gaat 50 cm vanaf waardoor de parkeervakken opgeschoven kunnen worden en de weg wat breder wordt. Het betekent ook dat de geluids- en trillingsmeting is gedaan. Daarvan kun je je afvragen of die nog steeds geldt omdat er daardoor een kleinere afstand tot de weg is. Een ander nadelig punt is dat de groenvoorzieningen zouden blijven. Maar deze boom staat niet ingetekend op de kaart. Zo is er ook een aantal andere bosjes dat moet wijken, terwijl het groen allemaal zou blijven. Het volgende punt is dat het verkeer eigenlijk via deze weg en deze weg zou worden geleid, maar omdat we het nu gelukkig voor elkaar hebben dat er via het voetbalveld en de skatebaan geen verkeer wordt geleid, komt alles hier. Dat zijn ruim 580 verkeersbewegingen extra per dag. Even voor uw beeldvorming, op dit moment zijn het er 150, 156 volgens mij volgens de meting gemiddeld genomen en dat worden er dus ruim 740 per dag. Dat is gemiddeld gemeten. U kunt zich voorstellen dat we daar als bewoners

niet op zitten te wachten. Helemaal niet als u bedenkt dat hier normaal gesproken allemaal kinderen spelen, voetballen, fietsen, springtouwen noem maar op. Dat soort dingen kunnen we allemaal straks hier niet meer doen omdat het verkeer dan veel te veel hierlangs komt. Want alles moet dus via deze weg. Dan neem ik u voor het laatste punt mee. Het laatste punt is het Sandrinapad dat straks vermoedelijk Sandrinastraat of wat dan ook zal moeten worden. Dit is het stuk dat nu langs de huizen loopt. Zoals u ziet zit u al bijna bij hen in de kamer op het moment dat u voor het huis loopt. Dan een prachtig stuk groen. Dan krijgt u het pad dat hier al jaren en jaren loopt en wordt gebruikt door zowel voetgangers als nu ook fietsers vanwege de verbouwing. Dit is het nieuwe stuk grond waar het moet komen. En aan de andere kant ziet u de toeleidingsweg naar de flat, die er altijd heeft gelegen. We willen u daarom ook nog één keer kenbaar maken: wat maakt nu dat de ontsluiting via deze route moet komen? Waarom niet via de andere kant zoals die altijd is geweest. Dan kunnen we hier die 740 verkeersbewegingen gewoon houden op 150 gemiddelde verkeersbewegingen per dag zodat ook mijn kind veilig kan buitenspelen. Ik hoop dat u onze punten wilt overwegen. Dank u voor de aandacht.

De voorzitter: Dat was een hele mooie bijdrage, inderdaad in 5 minuten. Zijn er mensen met vragen naar aanleiding van deze presentatie? Of wachten we even af want er komen na u de andere sprekers heb ik begrepen. Dan gaan we nu naar de heer Van der Plas die een vervolg geeft op wat we nu hebben gezien.

De heer Van der Plas: Goedenavond. Mijn naam is Leo van der Plas. Ik woon sinds 1994 op het Sandrinapad. Gezien de beperkte tijd zal ik waarschijnlijk te snel gaan met de presentatie. Na afloop beantwoord ik graag uw vragen. Mijn huis staat hier bij de blauwe pijl aangegeven. Midden in het gebied waar de meeste vernieuwingen plaatsvinden. Dit is de oude situatie vanaf de zijkant van het Sandrinapad. De wijkvisie Palenstein, deze heb ik nog eens doorgenomen en de belangrijkste beloften van elke alinea voor u in het groen aangegeven. De eerste is meteen een hele belangrijke. Voor de bestaande laagbouw in Palenstein moet de huidige kwaliteit behouden blijven. Bouwen aan de wijk met bewoners van nu en morgen. Er een gezinsvriendelijke stadswijk van maken. Vertrouwen op een mooie toekomst voor Palenstein, daar kan ik me ook heel erg goed in vinden. Palenstein laag aantrekkelijk houden en aandacht houden voor het regulier onderhoud is ook iets wat we allemaal graag willen. Hier wordt onder andere nog eens aangegeven dat we met zijn allen gaan voor een betere leefomgeving. Bewoners als adviseurs inzetten en de wijk schoon en veilig houden, daar kan ook niemand tegen zijn. Hier wordt benadrukt dat we het echt met zijn allen moeten gaan doen. Zodat we het voor iedere bewoner beter gaan maken. Op deze plankaart die hoort bij de wijkvisie is te zien dat er voor het Sandrinapad een groene strook komt. Het kaartje is verder heel erg onduidelijk. Er kan niet onderscheiden worden wat een weg of een voetpad is. Dat is wel zeer verwarrend. Na het lezen van de wijkvisie stond voor mij het sein op groen. Het is een goed plan waar ik me in kan vinden. Er is geen reden om me zorgen te maken over de leefbaarheid en veiligheid. Het is goed te lezen dat de huidige bewoners worden geraadpleegd bij de planontwikkeling, zich erin moeten herkennen en dat de projecten in Palenstein worden ontwikkeld met de directe betrokkenen. Op papier dus een prima plan. Dan jaren later komt de gemeente tot onze grote schrik met deze indeling waarop te zien is dat er een weg komt voor de huizen aan het Sandrinapad en de verkeersontsluiting van vlek G via beide kanten van het Sandrinapad gaat plaatsvinden. Hier hoort ook dit kaartje uit het verkeersonderzoek bij. Er moeten per etmaal zo een 556 extra voertuigbewegingen worden verwerkt door de beide wegen van het Sandrinapad en de overige wegen in de wijk. Ondertussen is de gemeente erachter gekomen dat er een foutje zit in het oorspronkelijke bestemmingsplan waardoor de weg aan de rechterkant van het Sandrinapad niet zonder correctie van het bestemmingsplan door kan gaan. Afgelopen juli komt de gemeente vervolgens met dit kaartje, waarbij vlek G volledig wordt ontsloten via de linkerkant van het Sandrinapad. Dit heeft consequenties voor de verkeersdruk in de overige straten in de wijk. De Van Lodensteinstraat moet per dag 581 extra voertuigbewegingen gaan verwerken. Dat is meer dan een factor 4,5 ten opzichte van nu. Ik kan me echt niet

voorstellen dat dit de leefbaarheid en de veiligheid ten goede komt. De slagzin 'Palenstein leeft' dekt voor mij al lang de lading niet meer van het wonen in de wijk Palenstein. 'Palenstein beeft' dekt nu de lading. De bouwweg voor de nieuwbouw van het Van Duvenvoordepad, het aanpassen van de infra rondom het Sandrinapad, de afvoerpompen die onder ons slaapkamerraam dag en nacht staan draaien, de sloop van de flat per stramien tegelijk, het vermalen van het puin en het afvoeren ervan, het plaatsen van de damwanden voor de singel zijn daar enkele voorbeelden van. We zijn er voorlopig nog niet. De echte bouwwerkzaamheden moeten nog beginnen. Om een voorbeeld te geven van wat we al hebben moeten doorstaan laat ik hier een foto zien van een heel stramien van de flat dat wordt gesloopt. Let onderin op de tijd van 15.34 uur en 29 seconden. Dat heeft straks nog een betekenis. Binnen anderhalve minuut is er een heel stramien gesloopt door het in één keer te laten instorten. Dat is niet de bedoeling volgens mij. Het voelde of ons huis ook zou instorten. Links op deze dia is te zien waar mijn huis staat en hoe het eruitziet. Rechts zien we nog een nieuw te bouwen huis van Vlek G. Het is goed te zien dat deze uit verschillende tijden komen. Dit heeft consequenties voor het dempen van trillingen en geluid. Wat zijn dan die verschillen? De oude bebouwing heeft een grotendeels houten pui en nagenoeg geen isolatie. De nieuwe bebouwing heeft een volledig stenen pui en optimale isolatie. De oude bebouwing heeft alleen op de begane grond een betonnen vloer, op de overige bouwlagen zijn de vloeren van hout. Ook heeft de oude bebouwing houten tussenmuren. De nieuwe bebouwing daarentegen heeft betonnen vloeren en tussenmuren. Het vreemde is nu dat deze huizen bij toetsing op gevoeligheid van trilling en geluid in dezelfde categorie worden ingedeeld terwijl ze toch echt andere eigenschappen hebben.

De **voorzitter**: Ik zie dat u door de tijd bent. U heeft ook nog drie dia's. Probeert u snel af te ronden.

De heer **Van der Plas**: Er is onderzoek gedaan, u moet dat zelf maar even nalezen als daar tijd voor is. Ik wil graag toch aangeven wat er nu terecht dreigt te komen van alle beloften die zijn gedaan in de wijkvisie, waar we allemaal vanuit zijn gegaan. Zoals u in de tabel kunt lezen verandert er niets ten goede voor de huidige bewoners. Overal staan minnetjes. De onderbouwing leg ik u graag op verzoek uit. Als laatste de conclusie. De huidige bewoners gaan er op veel punten op achteruit en voelen zich daardoor om de Tuyn van Palensteyn geleid. De huidige bewoners moeten genoeg nemen met een volgens de gemeente aanvaardbare leefomgeving in plaats van een goede leefomgeving die voor de uitvoering van de plannen werd ervaren. Bestaande bewoners van het Sandrinapad moeten volgens de gemeente maar kijken of ze planschade kunnen claimen. De bewoners zijn daar echt niet mee geholpen. Geld kan namelijk nooit een goede leefomgeving vervangen. Compensatie in de vorm van isolerende maatregelen voor de huizen aan het Sandrinapad zou een betere compensatie zijn en een deel van de bezwaren wegnemen. Wellicht bespaart ons dat ook een gang richting de Raad van State. Het karakteristieke straatbeeld van het Sandrinapad, waar de huidige bewoners bewust voor hebben gekozen, gaat eraan. Dat is onacceptabel. Dat een pad een weg wordt omdat er niet vanaf de Du Meelaan wordt ontsloten.

De **voorzitter**: Heeft u nog een laatste zin voor ons?

De heer **Van der Plas**: Nog twee zinnen. Het Sandrinapad komt ten opzichte van een gelijkwaardige straat in de wijk er zeer slecht vanaf. Denk hierbij aan de Ambachtsherenlaan in de oude en nieuwe situatie. Deze laan heeft nu een singel voor de deur in plaats van een flat en heeft ook nog eens een stuk grond in de vorm van een voortuin van de gemeente ontvangen. U zult begrijpen dat alles afwegende dat ik hier tegen de huidige plannen ben. Ik hoop dat de gemeente wil inzien dat het vijf voor twaalf is en dat er een oplossing moet komen voor de ontstane situatie, voor de huidige bewoners van de wijk Palenstein. Ik dank u voor de aandacht.

De **voorzitter**: Dank u wel mijnheer Van der Plas. Ik kijk even rond of er vragen zijn vanuit de commissie. De heer Van der Snoek.

De heer **Van der Snoek**: Dank u wel mijnheer Van der Plas voor het inspreken. We hebben elkaar al wat vaker gesproken. Uw verhaal is voor mij heel duidelijk. Ook het filmpje maakt het echt heel erg visueel. U heeft het net over isolatie gehad van uw bestaande woning en de ontsluiting Du Meelaan. Is dat echt een must of kunt u er mee leven als mijn woongenot aan de voorkant wordt verbeterd en de huizen beter geïsoleerd worden. Of ziet u dat toch anders?

De heer **Van der Plas**: In eerste instantie begrijpt echt niemand die ik in de wijk heb gesproken dat de ontsluiting nu via een heel andere weg gaat dan eerder het geval was bij de flats. Het is echt een groot punt waarnaar moet worden gekeken. Daarnaast is het wel zo dat de weg die voor ons huis komt echt heel veel invloed heeft op ons leefgenot. En op het leven in de wijk. Ik denk doordat onze huizen inderdaad zo slecht zijn geïsoleerd dat het echt een ramp wordt. De isolatie, waar ik over sprak, zou daarin kunnen helpen om het te kunnen verzachten en leefbaar te maken.

De **voorzitter**: Helder. Mijnheer Van der Snoek, een vervolgvraag?

De heer **Van der Snoek**: Nee, het is duidelijk zo. Ik ga volgende week bij de schouw kijken.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dan mevrouw Bout, u heeft ook een vraag. Gaat uw gang.

Mevrouw **Bout**: Dank u wel voorzitter. Ik hoor u aan het einde van uw betoog twee dingen zeggen die misschien oplossingsgericht zijn. De eerste is inderdaad de isolatie van de huidige woning. Het tweede is een mogelijk nieuwe voortuin. Omdat u zegt dat er in een ander deel van de wijk voor is gekozen, of er lijkt voor gekozen in dit geval. Zou dat beide voor u een oplossing zijn? Een van de twee of allebei?

De heer **Van der Plas**: Voor mij persoonlijk is isolatie het allerbelangrijkste. Want dat bepaalt in hele grote mate of het nog leefbaar is en blijft. De tuintjes gaf ik als voorbeeld om echt aan te geven dat we er als straat, Sandrinapad, heel slecht tegenover staan, tegen alles wat er aan de andere kant is gebeurd. We komen er echt heel slecht vanaf. Die tuintjes zou ons ook helpen om in ieder geval die buffer tussen het verkeer en het extra geluid een stukje te opschuiven. Dat is waarvoor ik dat aangaf, maar zeker ook in vergelijking tot.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dat is het rondje vragen van de commissie. Dan gaan we verder met de derde spreker in het rijtje en de vijfde in het grotere geheel. Dat is de heer Barendse.

De heer **Barendse**: Goedenavond, ik ben hier om te praten over de voorgenomen aanpassingen aan het bestemmingsplan Palenstein. Met name vlek G. Het originele plan zag er ongeveer zo uit. Ik woon net onder in een hoekje van een groen balkje en een geel balkje. Dan vraag je je af wat een groen en geel balkje betekent. Ik heb gemerkt dat het betekent dat er een ontsluitingsweg komt, maar dat we eigenlijk liever niet hebben dat de bewoners dit weten. Dit is namelijk de echte kaart die er was met een ontsluiting door de bestaande wijk heen. Het stuk ten zuiden van die sloot is vlek G, het bevat 81 woningen en die wordt in de wijk ontsloten langs drie routes. Wat een rare keuze is want ontsluiting is altijd geweest aan de noordkant via de Du Meelaan. Volgens het originele plan is dit een goede verdeling van de verkeersstroom. Vooruit. In de voorgenomen aanpassing komen de twee ontsluitingsroutes te vervallen door de wijk. Door aanpassingen van de plannen en fouten in de plannen. Het aantal huizen neemt toe tot 119. Ten opzichte van het originele plan dus anderhalf keer zoveel woningen met een derde van de routes. Tel dat op bij een toename van het aantal verkeersbewegingen per woning omdat er steeds meer mensen boodschappen bestellen en thuis laten leveren met thuiswinkelen. Van een goede verdeling

van de verkeersstroom is dan al lang geen sprake meer. Voor bewoners is het al lang duidelijk dat de gemeente zo een probleem creëert. Het afgelopen jaar hebben we geprobeerd hierover in gesprek te gaan met de gemeente. Maar het is ons al duidelijk geworden dat de gemeente eigenlijk helemaal geen inspraak wil hebben. Er wordt aangegeven dat de ontsluiting naar het noorden niet mogelijk is omdat het originele bestemmingsplan niet kan worden aangepast. Daarom is er binnenkort ook een aanpassing van het bestemmingsplan. De gemeente heeft inmiddels wel door dat er een probleem ontstaat. Hoe wordt dat dan opgelost? Dit is de Van Lodensteinstraat. Na alle bezwaren heeft de gemeente ingezien dat deze ontoereikend is om al het verkeer te verwerken. De oplossing is dus om hier groen en trottoirs weg te halen om de straten te verbreden. Want dat kan wel worden aangepast, een bestemmingsplan niet. Dat is dus een keuze die de gemeente maakt. De gemeente kiest voor het plan ten koste van de bewoners. Er gaat dus overlast ontstaan voor bewoners van de Lodensteinstraat en ook het Sandrinapad, waar ik dus woon. De bewoners van het Sandrinapad hebben in veel gevallen bewust gekozen om te wonen aan een rustig pad. Van die rust blijft niets over. We worden geconfronteerd met veel verkeersbewegingen voor de deur. In mijn geval, ik woon op het rode rechthoekje, ook naast het huis. Bovendien komen er heel veel voetgangers heel kort langs de voorgevel gelopen. Vanwege de nadelige gevolgen van de vernieuwing van Palenstein hebben de bewoners van de Ambachtsherenlaan compensatie aangevraagd. Die hebben ze ook gekregen. De huizen aan de Ambachtsherenlaan zijn identiek aan die van het Sandrinapad. Hier ziet u de nieuwe situatie aan de Ambachtsherenlaan. Ze hebben de compensatie gekregen omdat ze zo een last hebben van de vernieuwing. Ik vind het best mooi geworden. Ze hebben dus als compensatie 2,5 meter extra voortuin gekregen. Omdat de situatie voor ons aan het Sandrinapad er een stuk minder rooskleurig uit ziet hebben we ook compensatie aangevraagd. Dat is afgewezen met een scala aan redenen, allemaal slecht onderbouwd of gewoon niet waar. Uiteindelijk bleek het gewoon een kwestie van budget. Er wordt gewoon gekozen om het niet te doen. Niet omdat het niet eerlijk of niet terecht zou zijn, maar omdat het geld kost. Een verschil tussen Ambachtsherenlaan en het Sandrinapad kan niet worden uitgelegd. Het lijkt erop dat je gewoon de goede mensen moet kennen. Ik verwacht dat de verkeerssituatie nog eens goed wordt bekeken voordat dit plan wordt goedgekeurd. En dat er gekeken wordt naar wat het betekent voor de bewoners van de bestaande bouw en hoe de ellende kan worden gecompenseerd. De gemeente kiest er tenslotte voor om de bewoners met deze ellende op te zadelen. Dus u kunt er ook voor kiezen om er iets aan te doen.

De **voorzitter**: Dat was uw bijdrage. Dan kijk ik even rond. Zijn er mensen die vragen hebben? Mevrouw Van der Meer en mevrouw Bout. Mevrouw Van der Meer.

Mevrouw **Van der Meer**: Ik weet niet of u dat was of de vorige spreker, maar ik blijf nog even hangen op het feit dat in eerste instantie aan de andere kant van het pad ook nog een weg moest komen, want die was per ongeluk niet ingetekend. Dus als je het Sandrinapad hebt richting de groenstuk. Intussen is besloten om dat toch niet te doen omdat het afbreuk doet aan het kunnen lopen naar het groenstuk. Dus dat de mensen niet een rondje rijden maar aan één kant uitkomen. Zou het wat u betreft beter zijn als het pad er wel komt? Zodat ze aan twee kanten erlangs rijden. Want uiteindelijk is die weg die we in het bestemmingsplan zouden gaan aanleggen er weer uitgehaald. Ik vraag me af of u het prettiger zou vinden als die weg wel was gebleven. De vorige spreker had het er ook even over en u had het ook over drie manieren om er te komen. We zijn op zoek naar de beste oplossing zonder dat we over de Du Meelaan kunnen praten.

De heer **Barendse**: Daarmee blokkeert u de beste oplossing.

Mevrouw **Van der Meer**: Daarom ben ik nog even op zoek naar de op een-na-beste.

De heer **Barendse**: Dan kiest u dus voor de slechte oplossing.

Mevrouw **Van der Meer**: Mijn vraag is dus: zou u het uiteindelijk beter vinden als die weg langs het groenstuk er wel komt of niet komt?

De heer **Barendse**: Dat maakt niet zoveel uit. Want of ze nu voor- of achterlangs mijn huis rijden.

Mevrouw **Van der Meer**: Dank u wel.

De **voorzitter**: Dan ga ik naar Mevrouw Bout.

Mevrouw **Bout**: Dank u wel. Ik ben niet per se op zoek naar een oplossing zonder de Du Meelaan moet ik zeggen. Ik heb dat plan zelf ook nog niet losgelaten om te kijken of dat toch niet ergens mogelijk is. Ik heb wel dezelfde vraag als voor uw voorganger. Zou u blij en/of gebaat zijn en zou het voldoende voor u zijn als uw woning beter geïsoleerd wordt en als uw woning misschien een voortuin krijgt.

De **voorzitter**: Mijnheer Barendse.

De heer **Barendse**: Ik zou er zeker bij gebaat zijn, inderdaad. Het deel van de overlast die ik verwacht is bijvoorbeeld, u heeft het gezien, de stoep loopt heel dicht langs de voordeur, er liggen nu twee stoepen. De meeste voetgangers gaan over die verre stoep. Het wordt ontzettend druk met voetgangers, ook voor mijn huis langs. Dat geeft wat mij betreft een hoop onrust en inbreuk op de privacy.

De **voorzitter**: Vervolg vraag mevrouw Bout?

Mevrouw **Bout**: Stel nu dat we het als gemeenteraad niet voor elkaar krijgen om een ontsluiting via de Du Meelaan voor elkaar te krijgen, zou u dan hier blij genoeg mee zijn, of genoeg mee kunnen nemen?

De heer **Barendse**: Ja, het zou zeker een eind oplossen. Ik denk dat dit een heel deel van onze ergernis wegneemt. Bij mij in ieder geval.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dan zijn we ook bij deze inspreker aan het eind van de vragen. Dan hebben we nog één inspreker te gaan en dat is de heer Nieuwenhuijse. Ook voor u vijf minuten. En daarna nog een laatste gelegenheid voor de commissie om vragen te stellen.

De heer **Nieuwenhuijse**: Geachte voorzitter, geacht college. Hartelijk dank voor de mogelijkheid dat we hier iets kunnen zeggen over wat ons zeer hoog zit. Ik hoorde net dat er sprake was dat het ene stukje aan de oostkant van het Sandrinapad, misschien toch weer weg zou kunnen worden. Nee, daar moeten we beslist niet over praten. Ik ben heel blij dat u die beslissing heeft genomen om het stukje juist af te sluiten. Het probleem is dat wij met allerlei vlekken bezig zijn. Dat doet u heel erg goed. Mijn complimenten ervoor. Er is geen communicatie tussen de vlekken onderling. Dat is juist het grote struikelblok. Daar zitten we nu gewoon mee. Die weg moet echt dicht blijven. Het is daar gewoon een toegangsweg voor de kinderen die naar de voetbalvelden gaan. Niet voor de auto's. Ik wil er straks op terugkomen dat het fietspad er ook bij hoort. Ik wil u een samenvatting geven van wat er vanavond is besproken. Wij begrijpen, niet iedere spreker heeft kunnen zeggen wat hij wilde zeggen. Een spreker had meer dan tien minuten met goede punten om iets duidelijk te maken. Hij kreeg de kans niet om zich te uiten. We vinden het jammer. We begrijpen de situatie voorzitter, we hebben er begrip voor, we kunnen ook niet tot 01.30 uur 's nachts blijven vergaderen. Maar ik had het heel fijn gevonden als hij wel kon spreken. Een kleine troost voor ons is dan dat misschien de Raad van State er wel naar wil luisteren. Er staat hier: we hebben de visuele rondgang gezien. U weet de problematiek in de wijk. U heeft een

opeenstapeling van fouten gemaakt, denkfouten. En zo een probleem is dat niet om fouten te maken. Fouten maken is menselijk. Maar maak het dan bespreekbaar en kom erop terug. En kom niet iedere keer met hetzelfde antwoord en het zit me echt tot hier. Ik denk, als ik ga turven, dat ik boven de zestig keer uitkom in alle gesprekken die we hebben gedaan: mijnheer, dank u wel voor de vraag, maar het is helaas in beton gegoten, einde gesprek. Dit is nu al zo vaak gebeurd dat wij de moed bijna hebben verloren om nog een gesprek aan te gaan. We willen er heel graag mee beginnen. We willen echt ons best doen om wat van de wijk te maken. Maar als we dit antwoord steeds krijgen schiet er gewoon helemaal niets op. U heeft het verschil tussen de wijkvisie en wat er nu van is terechtgekomen gehoord, vooral de verkeerssituatie. Denkt u ook aan de nieuwe ontwikkelingen in het verkeer. DHL-busjes, al die pakjes die verzonden worden, de groeiende verkeersproblematiek en over de gebrekkige communicatie van de gemeente met ons heb ik het al gehad. Wat willen we? Ontsluiting via de Du Meelaan. Wij begrijpen echt niet waarom dat niet kan. En we begrijpen nog minder waarom we geen antwoord krijgen op de vraag waarom het niet kan. U kunt toch zeggen waarom het niet kan? We krijgen het niet te horen. Ik begrijp het niet. De compensatie van overlast, door middel van isolatie en tuintjes, juichen we van harte toe. Daar zijn we echt wel een beetje mee geholpen. We kunnen de problematiek er een klein beetje mee op afstand houden. Wij willen zo snel mogelijk met de gemeente om de tafel, met de verantwoordelijke, zodat we echt kunnen spreken over wat er nog mogelijk is. Ik kom tot het volgende plan. Fietspad langs de Sandrinapadweg. Ik noem het maar de Sandrinapadweg. Onze wijk verjongt. Aan de westkant is een nieuwe wijk gebouwd met jonge kinderen en aan de oostkant ligt een voetbalveld, een skatebaan, een basketbalveld, scholen en een supermarkt. De kinderen fietsen, stappen en rennen van hun huis in groten getale door onze straat om maar naar het voetbalveld te kunnen komen. En als er nieuwe huizen bij komen wordt dat alleen maar erger. En zeg nu eerlijk, zo een jongetje van acht jaar laat je toch niet over zo een drukke weg met zijn step gaan? Met al die zijwegen en met al die geparkeerde auto's? Dat is levensgevaarlijk. Ik heb het ook meegemaakt dat bij ons in de Van der Maasstraat zelfs een politieauto een kind dat tussen de auto's doorkwam heeft aangereden. Het is verschrikkelijk. Leg een fietspad aan. Het kan. Ik heb overleg gehad met de heer Pronk, ook de verkeerscommissie heeft bepaald dat het mogelijk is. Zij het dat we nog niet alles weten, maar de mogelijkheid bestaat er en daar zijn we blij mee. Het heeft gevolgen voor de parkeerplaatsen.

De **voorzitter**: Mag ik u vragen af te ronden?

De heer **Nieuwenhuijse**: Ja natuurlijk. Die weg, het fietspad kunnen we er alleen neerleggen, als de auto's in de lengte parkeren op de weg en niet haaks parkeren. We hebben 25 parkeerplaatsen gevonden in de omstreken die ter vervanging kunnen dienen. Ze liggen heel dicht in de wijk. Dus het geeft geen problemen voor toekomstige bewoners. Voor ons heeft het ook een positieve uitwerking, daar wil ik dan mee eindigen. De steppende jeugd zal geen gebruik maken van het voetpad vlak voor onze ramen, we hebben geen last van naar binnen schijnende autolampen, we hebben minder last van dichtklappende portieren en door een betere doorstroom van verkeer hebben we minder last van opstoppen. Laat ons meedenken, we hopen niet dat dit ten koste gaat van het groen. Dank u wel.

De **voorzitter**: Dank u wel mijnheer Nieuwenhuijse. Ik kijk nog een keer rond. Mijnheer Van der Snoek. Daarna mevrouw Van der Meer en dan mevrouw Bout. Mijnheer Van der Snoek, gaat uw gang.

De heer **Van der Snoek**: Ik had wat te vragen over de dia maar die is weg. Ik ga het toch proberen terug te halen. U eindigt met het fietspad. We hebben volgende week een schouw en dan gaan we het nog over het Sandrinapad hebben. Het fietspad moet er toch wel ergens in te fietsen zijn. Over het gevoel dat u heeft dat u hier maar vijf minuten kan praten. Ik zag u ook zuchten. Ik heb aardig wat bewoners gesproken, ik denk als u de behoefte heeft om

langer dan vijf minuten te spreken, zoek het op de gemeentepagina op en u mag me altijd bellen. Even over de compensatie. U had het over compensatie, isolatie en een eigen voortuin. Zou ook een groenstrook helpen. Dat je bijvoorbeeld eerst een anderhalve meter groenstrook aan uw huis heeft in plaats van een voortuin?

De heer **Nieuwenhuijse**: Dat u dit nu zegt, dat vind ik al heel geweldig. Dat heb ik in al die maanden niet gehoord, dat er enige tegemoetkoming zou komen naar onze richting. Op dit moment zijn we eigenlijk blij met alles wat u aanbiedt. Zo erg is het al met ons.

De **voorzitter**: Een vervolgvraag?

De heer **Van der Snoek**: Heel kort, dank u wel voorzitter. Ik kan geen belofte doen maar ik kan wel meedenken. We gaan elkaar ongetwijfeld spreken.

De heer **Nieuwenhuijse**: Heel graag.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dan naar mevrouw Van der Meer.

Mevrouw **Van der Meer**: Even een paar dingen. We hebben vorige week al hier met elkaar gesproken dat voortuinen waarschijnlijk lastig worden. Maar het verplaatsen van de openbare ruimte van het groen zal waarschijnlijk wel gaan lukken. Dus daar zullen we het volgende week over hebben. Wat er wel aan de hand is, dat is dat we hebben gevraagd, als agendering om de ontsluiting volgende week maandag al mee te nemen terwijl de schouw erna is. Dus dat moeten we even zo bespreken. Maar wat ik ook nog aan u wil meegeven, u zegt we hebben allemaal tekst voor tien minuten, u kunt alles wat u vanavond niet kwijt kon gewoon naar de griffie mailen en dan krijgen wij het alsnog. Dus stuur vooral uw sheets en alles wat u aan spreekteksten had. Wij kijken niet of er een taalfoutje in zit, stuur het gewoon naar de griffie. Zij zetten het voor ons erbij. Op zich is het zo dat de besluitvorming over het bestemmingsplan gaat en niet over de ontsluiting. Daarom hebben wij vorige week al gevraagd om de ontsluiting gelijk mee te nemen. Dus daar gaan we het maandag ook over hebben. Maar het besluit gaat natuurlijk alleen maar over de bestemmingsplanwijziging en niet over de straten. We gaan wel kijken wat we daar op dat moment aan kunnen doen. We beloven u op dit moment nog niets. We moeten met elkaar nog in gesprek. En dat gaan we nog doen. Vanavond is alleen nog maar de hoorzitting.

De heer **Nieuwenhuijse**: Dat u er over wilt praten vind ik al heel fijn.

De **voorzitter**: Oké, dank u wel voor deze opmerking, toelichting. Dan ga ik naar mevrouw Bout. U heeft ook een vraag.

Mevrouw **Bout**: Ja dank u wel mijnheer Nieuwenhuijse. U zegt leg een fietspad aan. Ik neem aan vanaf het Sandrinapad gezien. Eerst het stoepje, dan het groen, dan het fietspad en dan de weg. Dat bedoelt u hè? Dan heb ik dat in ieder geval duidelijk. We hebben het al een paar keer met uw buurtgenoten gehad over: leg dan een tuintje, isolatie of iets anders aan bij het Sandrinapad. Dat is natuurlijk nog geen oplossing voor de ontsluiting van de rest van de wijk. Dus daar zijn uw buurtgenoten die in andere straten wonen nog niet mee geholpen. Ik wil mijn collega's oproepen om samen met het college en de bewoners aan een oplossing te werken waarin jullie elkaar kunnen vinden. Daarom vind ik het zo fijn dat jullie vandaag inspreken. We hebben dat in andere wijken ook al in andere bouwprojecten gezien. Ik hoop dat ik mijn collega's meekrijg. Daar gaan we volgende week gewoon over verder praten. Er moet toch een soort van gulden middenweg te vinden zijn. Dank u wel voor het inspreken.

De **voorzitter**: Aan het eind ging het al iets meer richting conclusies. De oproepen om in gesprek te blijven en elkaar te blijven vinden en ook van mevrouw Van der Meer de oproep, denk ik, namens allen geldt. Maar als u ons nog iets wilt meegeven, dat in de beperking van

vijf minuten niet is gelukt, aarzel niet. Via de griffie komt het zeker tot ons. Ik wil u allemaal enorm bedanken voor het inspreken en de informatie die u met ons heeft gedeeld. Er is volgende week een schouw. Verder zal de commissie Stad op 13 september a.s. hierover spreken. Even voor de goede orde: ook in de commissie worden nog geen besluiten genomen. Dat is nog een stap later. Dus het besluit dat de raad op enig moment gaat nemen valt in ieder geval nog na de schouw. Daarmee ronden we dit agendapunt af. We schorsen voor twee minuten en dan gaan we verder met het volgende onderwerp. We hebben nog een onderwerp te gaan en dat is het raadsvoorstel verwerking resultaten participatietraject Transitievisie warmte. Voor nu twee minuten schorsing. We gaan verder om 22.35 uur.